fotbal

FOTBALIȘTII ROMÂNI INAUGUREAZĂ ASTĂZI SEZONUL INTERNAȚIONAL 1969

Aeroportul Băneasa, ora 15. Lotul național de fotbal înaintea îmbarcării în aeronava care-i va transporta spre Belgia

(Urmare din pag. 1)

mitrache, Domide, Lucescu, Kallo.

Care vor fi cei „11" ce vor fi opuși Angliei ? Această întrebare i-am adresat-o antrenorului Angelo Niculescu.

— **Dacă în cele două meciuri premergătoare întîlnirii de pe Wembley nu vor surveni accidentări, cred că în meciul cu Anglia vom alinia următoarea formație :** GORNEA-SĂTMĂREANU, BOC, DINU, MOCANU, GHERGHELI, NUNWEILLER VI, PANȚEA, DEMBROVSCHI, DUMITRACHE, LUCESCU. **Dacă, așa cum am spus, nu vor surveni accidente sau ieșiri din formă. În orice caz, avem jucători de rezervă pentru toate posturile. Aceste partide pe care le susținem sînt amicale, scopul urmărit prin ele fiind în principal cristalizarea și omogenizarea formației pentru meciurile oficiale din preliminariile campionatului mondial ce le avem de susținut în primăvară. Bineînțeles, nu ne este indiferentă evoluția fotbaliștilor noștri în toate aceste jocuri. Sperăm că ea va fi bună, în special în meciul cu Anglia. Eu am încredere în tinerețea jucătorilor și în dorința tuturor de afirmare...**

Fotbaliștii români au părăsit Capitala ieri după-amiază, pe ruta București-Paris-Bruxelles.

Astă-seară, echipa noastră, va întîlni în orașul Liège formația Standard, fruntașă a campionatului belgian.

INTERVIU OCAZIONAL CU CONSTANTIN

„LA FEL PROCEDAM ȘI LA 26 DE ANI..."

Ieri dimineață, ne-a vizitat la redacție Constantin. Radios, volubil și... cu puțin timp liber la dispoziție. („Am venit să vă urez la mulți ani. Mă aflu între două antrenamente. Am început pregătirile ieri ; după-amiază voi fi din nou prezent la datorie") *„profesorul" se supune primului interviu din acest an.*

— Unde faceți antrenamentele ?

— *Deocamdată, la sală.*

— Cu ce lot ?

— *Toată lumea la apel. Accidentații noștri — Haidu, Dumitru Nicolae, Hălmăgeanu — s-au refăcut, așa că...*

— ...începe asaltul returului.

— *Firește. Și — după părerea mea — cu șanse mari de evadare din plutonul codaș.*

— Aveți patru jocuri grele, la rînd. Cu Argeșul la Pitești, cu...

— *...Le știm pe toate pe dinafară. Am calculat tot concediul, dar nu disperăm, întrucît, cum v-am spus, sîntem cu efectivul complet.*

— Ei, aici e aici. Cum vezi echipa ?

— *E o întrebare cam delicată, nu-i treaba mea...*

— Măcar, pe ici pe colo, și anume... prin părțile esențiale. Cum ai alcătui, de pildă, linia de fund ?

— *Aici e mai simplu : Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dumitru Nicolae, Rotaru sau Vigu. Rețineți însă în ordinea aceasta : Hălmăgeanu, Dumitru Nicolae, și nu invers...*

— Ai spus Rotaru sau Vigu, îl vezi, cumva, pe Vigu mai bun ca mijlocaș ? A mai jucat pe acest post.

CONSTANTIN
în... ținută de iarnă,
în redacția ziarului nostru

— *Nu cred că ar da mai mult randament ca mijlocaș, deoarece nu prea stă bine la capitolul rezistență. Or, un mijlocaș...*

— Să trecem, dacă vrei, la linia de atac...

— *Nu, asta nu. Ar însemna să vorbesc despre mine.*

— Știu, te înțeleg, spune-mi atunci, ai dori să mai joci ?

— *Da, fără îndoială. Am împlinit, într-adevăr, 36 de ani, dar simt că mai pot face față. Sînt în stare chiar să bat recordul în materie de longevitate — a mai spus profesorul, privind, în același timp, la ceasornic.* „Știți — a mai adăugat el — obișnuiesc să mă odihnesc o oră-două înainte de antrenament. La fel procedam și cînd aveam 26 de ani..."

— g. nic. —

ÎNTÎLNIRE CU DINAMO BUCUREȘTI

VENEZUELA SAU TURCIA – VIA CĂLIMĂNEȘTI – FUNDAȘII LATERALI – CĂLCÎIUL LUI ACHILE – FATA MORGANA A FOTBALULUI NOSTRU – MODELAREA MENTALITĂȚII JUCĂTORILOR

Ieri, la clubul Dinamo orele s-au scurs repede, în febra unor multiple preocupări. Ultimii jucători au efectuat controlul medical inaugural la Centrul de Medicină Sportivă (primul eșalon fusese investigat sîmbătă). Iar, astăzi, 13 fotbaliști, împreună cu antrenorii Bazil Marian și St. Stănculescu, precum și cu medicul Mircea Cristea au pornit spre Călimănești, primul sediu al pregătirilor pentru 1969 (cei din lotul național se vor alinia și ei probabil la 17 ianuarie).

Rezumăm în continuare relațiile pe care ni le-a oferit Marian.

— Vom sta 2—3 săptămîni la Călimănești (stratul de zăpadă are numai 20 de cm acolo). Vom efectua două antrenamente pe zi. Filmul pregătirilor va continua la București (evident conținutul său va evolua în mod adecvat).

Perspective pentru februarie : un turneu în Venezuela (avem oferte pentru 7 partide între 8—28. II), sau în Turcia (4—5 meciuri între 5—20.II). Opțiunea noastră depinde de o suită de probleme în curs de elucidare.

Dinamo 1969 : noutăți și aspirații. Să întărim călcîiul lui Achile : fundașii laterali — Popa are 33 de ani — (vom experimenta diverse soluții) ; așezare și orientare mai ofensivă în partidele din deplasare (practicăm jocul cu libero, prin structura lui cu intenții mai defensive, tocmai datorită fragilității flancurilor apărării noastre) ; două nume noi în lotul prim (fundașul Ionescu Traian — din echipa de tineret — și înaintașul Ion Constantin de la Electronica Obor) ; privesc cu grijă la pleiada de jucători tineri, extrem de valoroși pe care îi are Dinamo. Mijloacele noastre pentru modelarea mentalității lor mi se par de multă vreme insuficiente. Reflectăm mult asupra acestei teme, soluțiile existente dovedindu-se uzate. Și, în sfîrșit, ceva despre obiective. Cupa României rămîne cea mai plauzibilă dintre alternativele realizărilor noastre. Dar vizăm și campionatul, handicapul de 6 puncte ni se pare extrem de dificil, dar nu insurmontabil.

R. B.

INDISCREȚII...

● Ultima bombă — TEAȘCĂ ! După „divorțul" cu „U", cel mai discutat antrenor român este pe cale să contracteze o nouă... căsătorie, de astă dată pe malul Mureșului. Noua „aleasă" : Vagonul Arad.

N.A. *La început am considerat că-i un simplu zvon. Cu timpul, ascultîndu-l, printre alții, și pe antrenorul emerit C. Braun-Bogdan, venit de curînd de la Arad, unde tot orașul vorbește de acest eveniment, am început să credem...*

● VASILE IONESCU, atacantul Jiului, accidentat grav în meciul cu Crișul și ulterior supus mai multor intervenții chirurgicale, își reia pregătirile cu echipa ! Vestea, care ne bucură mult, am dorit-o confirmată de însuși eroul nefericitului episod. Iată ce ne-a relatat el telefonic : *„Datorită unui om căruia am să-i port recunoștință pînă în ultima clipă a vieții mele — chirurgul Silviu Carp — îmi reiau peste cîteva zile antrenamentele cu echipa. Sper ca la primăvară să marchez din nou goluri !"* (N.A. Îți dorim din toată inima, Vasile !)

● TITUS OZON : *„Fotbalul nostru depășește în... teorie cele mai renumite soccere. Toți vorbesc de metode științifice, ultramoderne, de ultimele cuceriri în fizică și psihologie cu aplicație la pregătirea multilaterală a jucătorilor etc. Cine le mai arată însă fotbaliștilor noștri cum să lovească bine mingea ?"*

● Mai mulți cititori ne întreabă care este secretul „miraculoasei" ascensiuni a Politehnicii Iași pe a treia treaptă a clasamentului... Probabil că este vorba de mai multe „secrete". Le oferim unul dintre ele. Actualul antrenor principal al echipei, ȘERBAN IUSTIN, a CRESCUT (de pe vremea cînd erau copii) pe mulți dintre actualii titulari ai echipei. Între el și jucătorii săi există — perfect explicabil — acel liant sufletesc după care aleargă (degeaba) atîția antrenori...

Acel „animus" antic își confirmă perenitatea și la fotbal, azi...

Marius POPESCU

Să nu mai conjugăm verbul „a rata"

Dacă am avea vreodată curiozitatea să urmărim o întîlnire de fotbal privind nu numai disputa sportivă din teren, ci și reacția spontană a spectatorilor la consumarea unei acțiuni de joc în fața porții, nu ne-ar fi de loc ușor să deosebim, în primă instanță, pe suporterii celor două echipe combatante. Aceasta pentru că și unii și alții vor simți în momentul culminant al finalizării aceleași amestec nedefinit de speranță și teamă, care precede de fiecare dată manifestarea de bucurie sau de amărăciune. Ceea ce urmează după aceea reprezintă de fapt caracteristica atmosferei de tribună, în cadrul căreia laudele se intersectează, în limbajul epitetelor la nivel superlativ, cu exclamațiile de surpriză și cu reproșurile, mai ales cu reproșurile. Acestea din urmă sînt adresate cînd portarului, care nu a reușit să rețină mingea în drum spre gol, cînd jucătorului depășit de fază și inoportun în intervenții, cînd înaintașului care ratează ocazia, considerată de fiecare dată hotărîtoare pentru soarta jocului.

În toate situațiile de mai sus, verbul „a rata" este conjugat la prezent ca și la trecut, de la portarul lipsit de inspirație în interceptarea mingii, la extrema pripită să iroseacă de la numai cîțiva metri, cu poarta goală, cea mai clară ocazie posibilă de a înscrie. Și, dacă judecata suporterului poate ține seama uneori — în mod paradoxal — de circumstanțe atenuante atunci cînd este vorba de o greșeală în apărare, fie chiar a portarului, în schimb ea este nemăsurată de neîndurătoare față de jucătorul care a avut golul în picior și care printr-un ciudat joc al întîmplării, l-a lipsit de marea satisfacție de a vedea mingea odihnindu-se în plasă. În acest fel, sensul noțiunii de ratare, restrîns în mod practic la sfera acțiunilor nereușite ale echipei în atac, apare, pe măsura repetării în joc, sinonim cu acela de ineficacitate.

Ratarea, ca și antonimul ei, finalizarea, REPREZINTĂ EFECTUL CONSUMĂRII UNEI OCAZII DE GOL, create în urma unei acțiuni de joc ofensive la poarta adversarului. **Această succesiune logică și obligatorie de altfel** este declanșată o dată cu recuperarea mingii și se încheie, în mod normal, cu încercarea de finalizare.

Urmărind desfășurarea jocului după această filieră, vom putea constata că nu orice acțiune ofensivă se transformă în ocazie de gol, după cum nici aceasta, la rîndul ei, nu este totdeauna concretizată, așa cum ar dori-o spectatorii. Și, este cît se poate de firesc să fie așa.

ÎN PRIMUL RÎND, pentru că în condițiile luptei sportive fiecare dintre combatanți se va strădui, pe cît posibil, să-și împiedice partenerul de întrecere ca să-și finalizeze acțiunile, utilizînd adesea chiar mijloace neregulamentare pentru atingerea acestui scop.

ÎN AL DOILEA RÎND, pentru că fotbalul are, totuși, legile lui, ceva mai deosebite decît ale altor sporturi, datorită cărora jucătorii sînt puși în fața unor dificultăți privind rezolvarea simultană a problemei mișcării în teren, cu aceea a executării, la un ridicat nivel de îndeminare și în condițiile opoziției adversarului a elementelor de tehnică individuală, cu ajutorul membrelor inferioare.

Admițînd contribuția la originea nereușitei acțiunilor de atac a unor astfel de factori cu un caracter oarecum obiectiv, este necesar, însă, să COMBATEM CU HOTĂRÎRE CONCEPȚIA SOFISTICĂ, PROFUND DĂUNĂTOARE, POTRIVIT CĂREIA RATĂRILE AR CONSTITUI UN MIJLOC DE STABILIRE A UNUI ECHILIBRU ÎN JOC ȘI, ÎN ACELAȘI TIMP, O NECESITATE DE ORDIN SPECTACULAR. **Cel puțin** în ceea ce privește fotbalul nostru o astfel de teorie nu i-ar aduce în mod practic nici un serviciu. **Mai mult chiar,** lupta pentru îmbunătățirea eficacității trebuie dusă ATÎT PE CALEA LIMITĂRII ACȚIUNII AȘAZIȘILOR FACTORI OBIECTIVI, CÎT ȘI PE CALEA ELIMINĂRII TREPTATE, în cadrul unui proces de instruire-educație bine dirijat, a CAUZELOR SUBIECTIVE CARE GENEREAZĂ RATAREA.

Istoria fotbalului românesc cunoaște o mulțime de exemple — unele devenite celebre — de situații de gol în care jucători de certă valoare sportivă au „reușit" să înalțe mingea, de la mai puțin de doi metri de poarta goală, cu mult peste bara transversală, sau cazuri în care balonul, îndreptîndu-se spre gol, sub privirile resemnate ale apărătorilor, s-a oprit în terenul desfundat, pe linia porții sau a fost deviat în ultimă instanță. Aceasta, ca să nu mai vorbim de cortegiul penaltiurilor netransformate, de loviturile trase de la mică distanță în portar, în bară sau afară, de ezitările de a interveni la mingile care se plimbă nestingherite prin fața buturilor, de atîtea și atîtea alte situații, care mai de care mai greu de crezut a fi adevărate.

Toate exemplele care se referă la ratare își găsesc explicația în carențele din pregătirea individuală a jucătorilor și anume: EXECUȚII TEHNICO-TACTICE LIPSITE DE PRECIZIE ȘI UTILITATE (PRELUAREA, PROTEJAREA MINGII, LOVITURA LA POARTĂ, DEMARCAREA ETC.) ; insuficiența pregătirii fizice, MANIFESTATĂ ÎN LIPSA DE VITEZĂ DE EXECUȚIE ȘI FORȚĂ ; pregătirea psihică necorespunzătoare, CARE DUCE LA NESERIOZITATE, NEÎNCREDERE, EZITARE, TEAMĂ DE A NU GREȘI și, în final, LA DESCURAJARE ȘI LA FORMAREA REFLEXULUI NEGATIV AL RATĂRII.

Pe baza unor înregistrări din jocurile de campionat s-ar putea stabili scoruri și întocmi clasamente individuale sau pe echipe și chiar campioni ai ratărilor. Aprecierile rezultate numai din simpla prezentare a unor date statistice nu sînt însă suficient de cuprinzătoare deoarece, la adăpostul unor cifre seci, se poate ascunde adesea un aspect poate și mai dăunător fotbalului decît acela al ratării. Este vorba de teama de a încerca ceva constructiv, de anonimatul călduț al celor lipsiți de curaj și de îndeminare. Criticînd numai pe Voinea, Neagu sau Sfîrlogea am putea scăpa astfel din vedere tocmai pe acei, destul de mulți încă, care nu reușesc nici măcar să aibă ocazia de a rata, pentru că participarea lor în joc este formală, nesemnificativă.

SOLUȚIA CEA MAI SIGURĂ PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA EFICACITĂȚII PE CALEA PARTICIPĂRII TOTALE LA JOC ȘI A REDUCERII CONTINUE A PROCENTULUI DE RATĂRI TREBUIE CĂUTATĂ NUMAI ÎN ARSENALUL MIJLOACELOR COMPLEXE DE INSTRUIRE - EDUCAȚIE, **care pot asigura jucătorului o capacitate de efort ridicată și posibilități reale de manifestare a puterii de concentrare, a preciziei și forței corespunzătoare finalizării cu succes a acțiunilor.**

Fotbalul nostru are nevoie astăzi, poate mai mult decît oricînd, de eficacitate în adevăratul înțeles al cuvîntului, pentru că numai astfel aceasta îi poate deschide poarta victoriilor și a satisfacției unei depline afirmări pe plan internațional. Jucătorii și antrenorii trebuie să înțeleagă că a venit timpul să fie mai exigenți față de ei înșiși, să iasă din cadrul îngust al mediocrității, întreținut de greșeli, și să persevereze pe calea aspră a strădaniei, spre culmile cele mai înalte ale performanței : „per aspera ad astra".

Mihail IONESCU

SPORT ȘI MAFIA

OTRAVĂ ÎN COȘ (V)

de LAMBERTO ARTIOLI

În iunie, Aaron Wagman care, ca o vulpe bătrînă ce era, simțise că Brown se afla pe punctul de a ceda — i-a dat întîlnire lui și lui Eddie Bowler, într-un restaurant în apropiere de **Holland Tunnel.** Wagman aflase că Bowler se însoară și are, neapărat, nevoie de bani. Cei trei au căzut de acord și au hotărît să lucreze împreună : Wagman le-a dat, atunci, lui Lou și Eddie cîte 75 de dolari. La rîndul său, Lou i-a mai dat 25 de dolari lui Eddie, ca dar de nuntă.

Într-o dimineață din toamna aceluiași an, 1960, pe cînd citea ziarul, Lou Brown simți că-i trec fiori pe șira spinării : o știre din Miami anunța că Aaron Wagman fusese arestat pentru că a încercat să aranjeze rezultatul unui meci de rugby. Se temea ca nu cumva Wagman, torturat de poliție, să fi mărturisit ceva și în legătură cu pariurile aranjate la baschet. Dar, trei zile mai tîrziu, o știre provenită din același oraș din Florida, anunța că Wagman a fost eliberat.

În a doua jumătate a lui noiembrie, Aaron — care opera desigur și cu alți jucători de baschet — a reintrat în legătură cu Brown : s-au întîlnit la Thanksgivin, în apropiere de New-York și Brown a aflat că totul era gata pentru „marea escrocherie" din campionatul studențesc american de baschet. În această combinație intraseră și Frank Majewski și doi jucători de la St. Joseph : Jack Egan și Vince Kempton. Fusese ales meciul dintre **St. Joseph** și **Dayton** programat la 10 decembrie 1960 în Philadelphia. Înșelătoria consta în aceasta : St. Joseph trebuia să piardă pentru a-i favoriza pe pariorii puși la curent cu aranjamentul.

Rezultatul a fost respectat : așa cum hotărîse Aaron, St. Joseph a pierdut cu 65—67. Majewski, Egan și Kempton au primit, după aceasta, cîte o mie de dolari.

Diferența de puncte stabilită de Wagman trebuia să fie respectată cu sfințenie : book-maker-ii, cînd primeau pariul precizau și diferența de puncte dintre cele două echipe care se întreceau. Pentru cele două puncte care despărțeau pe St. Joseph de Dayton acordul încheiat între Wagman și cei trei jucători a fost respectat. Nu s-a întîmplat — însă — același lucru și în meciul dintre formațiile **Niagara** și **La Salle,** disputat în aceeași zi, la Niagara. Wagman stabilise, cu complicitatea jucătorului Eddie Bowler, de la La Salle, ca această echipă să piardă la o diferență de opt puncte. La Salle a fost învinsă, dar cu 71—77, așa că toate pariurile făcute de corupători au fost date peste cap. Wagman, care înmînase o mie de dolari lui Bowler cu o zi înainte de meci, și-a luat înapoi opt sute.

Deși studenții mituiți făceau totul pentru a influența rezultatul, s-au înregistrat zeci de cazuri în care ei, nu s-au ales nici măcar cu un cent tocmai fiindcă nu reușeau, totdeauna, să obțină rezultatul dorit. Echipa, care nu avea șanse nu trebuia numai să piardă : trebuia să o facă cu o exactitate matematică, dinainte stabilită. Un singur punct, în plus sau în minus la rezultatul final, putea să provoace pariorilor o pierdere de 50 pînă la o sută de dolari. De aceea, Wagman era de o severitate maximă, neadmițînd nici o eroare.

La 21 decembrie 1960, tot la Philadelphia, s-a disputat meciul **North Carolina State—La Salle.** De data aceasta a fost implicat în escrocherie și jucătorul Bob Kraw, care, la rîndul său, reușise să atragă în înșelătorie alți doi jucători de la North Carolina State : Terry Litchfield și Anton Muehlbauer. Book-maker-ii dădeau echipa North Carolina State favorită la diferență de un punct. Cu o oră înainte de a începe jocul, Wagman nu pariase încă nici un cent măcar. În schimb, un alt grup de mari pariori, cărora Bob Kraw le vînduse meciul, mizară pe înfrîngerea formației North Carolina State mii de dolari : mai exact, 250 de mii. Aaron Wagman a intrat în joc în ultimul moment. A mizat 250 de mii de dolari pe înfrîngerea lui La Salle, dar la trei puncte în loc de unul. Eforturile lui Kraw, Litchfield și Muehlbauer de a redresa soarta unei partide care trebuia să se încheie la numai un punct diferență în favoarea lui North Carolina State și care s-a terminat la 3 puncte diferență, au fost inutile. Și, știți de ce ? Fiindcă, în ultimul moment, Wagman i-a mituit atît pe jucătorii de la North Carolina State cît și pe cei de la La Salle.

De Crăciun, Wagman i-a făcut „cadou" lui Lou Brown o mie de dolari. La 26 decembrie 1960, Lou, Wagman și Bowler s-au dus la Madison Square Garden din New York la **„Holliday Festival".** Lou Brown — care se afla într-o stare euforică deosebită, fiindcă avea mulți dolari în buzunar și fiindcă deținea o formă sportivă perfectă în acea perioadă — nici nu și-ar fi putut închipui că trei polițiști îmbrăcați în civil, de la Oficiul procurorului districtual al New York-ului, Frank S. Hogan, îl fotografiau alături de Wagman, cu teleobiective puternice, de la unul din balcoanele Madison-ului, ca să aibă dovezi despre legăturile lui cu acel individ. Poliția s-a pregătit să-i surprindă pe Lou și pe Wagman, încă o dată împreună, la restaurantul Ruby Food's, apoi numai pe Lou, într-un local de noapte deochiat, numit **„Top of the six",** și încă o dată pe Lou, la patru dimineața, într-o stație de metrou, cu o fată foarte frumoasă.

Cei trei s-au despărțit peste două zile și Lou Brown s-a întors acasă, dar, din moment ce intrase în circuitul corupt al aranjării meciurilor și al dolarilor cîștigați cu ușurință, era nerăbdător să afle de la Wagman ce meciuri fuseseră destinate aranjamentelor : acum ar fi pariat și el. De cîteva zile, Lou aștepta de la Wagman o telegramă care nu mai sosea : trebuia să-i comunice ora la care jucătorul avea să-i cheme la telefon. Peste patru zile urma să se joace o serie de meciuri pe care cei mai înverșunați pariori ar fi mizat sume de aproximativ 500 de mii de dolari.

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „SPORT E MAFIA" — (C) 1968 — Casa editrice Bompiani — Milano).

Loto-Pronosport

Programul concursului Pronosport nr. 2 de duminică 12 ianuarie 1969, este următorul : I. Atalanta-Verona, II. Cagliari-Napoli, III. Internazionale-Juventus, IV. Lanerossi-Sampdoria, V. Pisa-Fiorentina, VI. Roma-Palermo, VII. Torino-Bologna, VIII. Varese-Milan, IX. Catania-Brescia, X. Foggia-Livorno, XI. Genoa-Monza, XII. Mantova-Bari, XIII. Ternana-Como.

● Tragerea concursului Pronoexpres de mîine miercuri 8 ianuarie 1969, va avea loc la București în sala din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

Astăzi este ultima zi în care mai aveți posibilitatea să vă procurați biletele.

● Depunerea biletelor cîștigătoare de la tragerea specială Loto a Revelionului din 5 ianuarie 1969, se va face astfel :

În orașele reședință de județ

pînă joi 9 ianuarie 1969, ora 13,00

În celelalte localități, pînă miercuri 8 ianuarie 1969, ora 13,00.

● Omologarea biletelor cîștigătoare de la concursul special Pronoexpres din 1 ianuarie 1969, se va face în ziua de joi 9 ianuarie 1969.

● Plata premiilor la tragerea LOTO a Revelionului din 5.I 1969, se face astfel :

În Capitală, începînd de marți 21 I.1969, prin casieriile proprii Loto-Pronosport.

În provincie, începînd aproximativ de joi **23.I.1969,** prin casieriile proprii Loto-Pronosport și prin mandate poștale.